R 1784
16a
Inw. 1132

Zygmunt Noskowski

„Zemsta za mur Graniczny"

Autograf-Bulża

9022

BIBLJOTEKA
WARSZAWSKIEGO
TOW. MUZYCZNEGO

1784 „Komtur na mur graniczny" Moniuszki. Nr. 1.

Akt I

Pokój w zamku Cześnika. Troje drzwi. Gitara na ścianie.

Scena 1a (Cześnik – Dyndalski)

Cześnik przy stole przegląda papiery. Dyndalski wykuje do śniadania.

Moderato.

Cześnik

Pięk – ne do – bra wo każ – dym

wzglę – drie –

La – sy –

gle – – – ba wyśmie –

ni – – ta –

Do – – – bra – ło – ną pewnie bę – – – – –

drie –

Co za

oxyn – sre! –

Nr. 23. — A. E. Fischer, Bremen.

Dyndalski

Cresnik: To ko--bie---ta!... (2) Przy fol-war-ku- Mi---ła

Cres. / Dyndal.: Ar-cy-mi-ła, a-ni sło---wa. wdo-wa.

Cresnik: Qua o--pie---kun i qua

8va ..... cresc.

krew-ny Miał-bym z kla--ra suk-ces pew-ny;

(3) A-le kla-ra mło--da, pło--cha; Cho-ciaż dzi-siaj

pro---ko--cha, Który za ju---tro mi za-

Cr. / Dyn.: rę---cry? (4) Nikt ro-zumny, jaśnie pa---nie; Prócz to śli-----

Cr. / D.: Tu sęk właśnie! Na tożbym się,

rzka.

cresc

(Uderza ręką w stół)

Cr.: mo---cium pa-nie, Ka-wa-lerstwa dziś wy-rze-kał, Byk to....

(5) Niech go pio-run trzaśnie Dłu-go na to bę--drie czekał.

molto rallentando

molto rallentando

Cr.: (Zamyśla się, potem bierze talerz) Ma do--

a tempo

Nr. 23. — A. E. Fischer, Bremen.

Cz. cho-dy wprawdzie znacz-ne_ Podsto-li-na ma znacz-

Cz. wiej-sze; 6 Z wdow--ką za--tem działać

Cz. raczną. Ba---wi

z na-mi- wdomu Kla-ry, Bo krewniacz---ka jej da--

Cz le-------ka, 7 A-le mnie się wszystko zda-je...

Dyn. 7

Cześnik parsknąwszy śmiechem

Cz. Pf! Ha! ha! ha! ha! ha! ha O--na... ha!

Dyn. O-na cze-goś więc-ej cze-ka Un poco più animato.

ha! cze-goś... ha! ha! więc-ej.. ha! ha! cze-ka:.. 8 ha! ha! ha! ha! ha!

ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha! A bo-daj-że cię Dyn-da-lu, Z tym kon-ceptem!

Cze-goś cze-ka. Ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha! Fy!

Jakiem się uśmiał szcze-rze. Cze-ka! Bardzo te-mu wie--

Scena 2ga Wchodzi Papkin

Papkin

Cześnik

rzę.

Allegretto scherzando.

A. E. Fischer, Bremen.

Bóg z wasz-mość-cią, mój Cześ-

dimin.

ni-ku. Pę-dząc czwa-łem na roz-ka-zy, Za-mę-czy-łem szkap bez li-ku, Wy-woź-

ci-łem ze sto ra-zy, Tak, że z no-wej mej ko-las-ki Gdzieś po

poco ritenuto

dro-dze tyl-ko trzaski.

a tempo.

colla parte

poco pesante

mo---gę, że mój Pap-kin tu pie--cho-tą Prze-wę-

poco pesante

dro-wat ca-łą dro--gę, A na po-dróż

Patrz, Cześ-

da--ne zło-to Gdzieś zo-stawił przy la-be--cie. Allegretto.

(pokazuje pistolet)

ni-ku- po-znasz prze-cie. Wy-strze-

Cóż mam po-znać?

cresc.

lo-ny, wy-pa-lo-ny. Gdzie, do ko-go, mil--czeć

Dyndalski (Dobrodziej)

Gdzieś na wro-ny.

sostenuto.

mu-szę, Lecz nie kar-ty są przy-czy-ną, Żem się w drodze spóź--nił

cresc.

P.
Cz.

nie -- co.

Zecz co wi-dzę! tu śnia-

da - - - - nie.

Ach! Cześ-

Ha, śnia-da--nie.

Moderato

ni - - - ku! Już to sześć dni i sześć no--cy Nic nie mia-łem na ję-

rzy-ku.

Tak się sta-nie.

Jedz i słu-chaj.

Strze-lam gracko, rzecz to zna-na.

Allegretto.

Rzecz to zna--na, że w mej

P.
Cz.

mo-cy Ka-rać zamknąć wasz---moje pa--na Za wia-do-me daw--ne

(Papkin wdrapuje się ze strachem)

spraw-ki.

Za-ra-zamknąć!

Po-po-po-

Poco più mosso.

po - - - co?

Czyż nie znajdziesz lep-szej so-bie? Ajajaj! aja-

Dla ra-baw-ki.

jaj!

Ci-cho! ci-szej!

Ja to mó--wię, By od-świeżyć w-twej pa--

mię-ci, Nim po-wie-rzę mo-je chę-ci, Coś mnie wi-nien, a ja to-bie.

E. Bigler, Bremen

17

Ach, co ka-żesz, wszystko zro-bię. Był-bym za-raz do-padł

Allegretto.

17

ko-nia, Bom jest jeź-dziec dosko-na-ły. Tyl-ko

leggiero

A bo-daj-że!

P.

Cr.

poz-wól: Kładłem na-wet wstrze-mię no-gę.. 18 Za--raz.

Stu-chaj!...

cresc.

18

Sred-tem so-bie, Mi-na tę-ga, włos w pierście-nie,

mf

Gło-wa wgó-rę- a wej- rze--nie!... (Cześnik uderza ręką w stół)

cresc.

A-lér

19

Nad-toś izy-wy

ci-cho!

A berbeźny ty jś-zy-ku!

19

Nad-toś izy-wy mój Cześni--ku.

I tyrkotny i ktamli-wy.

Gdy-bym takie równie to-bie, Namięt-ności nie brat wyrzy,

cresc.

(Uderza rękojeścią szpady)

Os-trze mojej tr-te-mi----- rzy.... (Uprzedzając uderzenie)

Pro--- szę

(Cześnik podnosi rękę)

20

20

rallent.

mó----wić.

Moderato.

Meno mosso

mf

dimin

V.2.

li-nę, Ma-lo-wi-dło nieco stare; So-bie

wer-nę śliczną Kla---rę. Znak dać mu-szę, że tu jestem:

27

Tranquillo.

Nie-chaj lu--bym śpiew sre-les-tem Wlu-be, dro-gie

u---szko wpadnie— Ach! jako a-niol śpiewam tadnie!

Moderato scherzando.

Có-ruś mo-ja, dziecię mo-je, co u cie-bie

Có-ruś mo-ja dziecię moje, co u cie-bie

szep-ce? Pa-ni mat-ko do-bro-dziej-ko, ko-tek mle-ko

stu-ka? ko-tek myszki

chłopce. stu-ka. } Oj! oj, kot, pa-ni matko dobrodziejko,

28

kot, kot, Na-robił mi wpokoi---ku łos-kot,

Oj! oj, kot, pa-ni matko dobro-dziejko, kot, kot, Na-

23. — A. B. Fischer, Bremen.

Tranquillo
Dolcissimo

ro-bił mi wpo-ko-i-ku Tos-kot. Co-ruś mo-ja

Tranquillo.

dziocię mo-je, czy ma ten kot no-gi?

Più tranquillo.

rallent.

Pani mat-ko dobro-dziejko, i srebrne o-stro-gi. Oj! kot, pani

Più tranquillo.

colla parte

matko, kot, oj, kot, kot, Na- - ro-bił mi wpo-ko-i-ku

cresc.

Tempo Iº

Tos-kot. Oj! oj, kot pa-ni matko dobro-dziejko,

Tempo Iº

kot, kot, Na-ro-bił mi wpokoiku Tos- - - - - -

accelerando

Podstolina

skot.

Scena 4ª

(Podstolina wchodzi przez drzwi boczne

Moderato grazioso.

Podst.

Pap.

leggiero

Wrak mó- -

No. 23. — A. E. Fr. Leuckart, Breslau.

Pod.

Pap.

wi-tam- al-bo ko- -tyj, Al- - bo Pap-kin nam się

Pod.

Pap.

zja-wił

Żar- to- bli- wej pet-na

Pozn.

Fort.

we--ny Podsto-li--no! pół a-nio-ła! Ko-lo-sal-ny wzo-rze cno-ty!

cre--scen--do

Pozn.

Fort.

Por-wol u--giąć kornie czo-ła I na śniegu two---jej rę-ki

Pozn.

Fort.

(31)

(całuje ♪ ♪ ♪ ♪ ♪ ♪ ♪ ♪)

zło-żyć usteczk wy-ciś-nie---nie. Stu-ga,

Pozn.

Fort.

Cóż spro--

stwórca u-ni-żo-ny.

Pozn.

Fort.

wa-dra w nasze stro---ny?

Mi---le wszystkim nam zda-rze---

mp

Poco allegro.

Pozn.

Fort.

Tem zdarzeniem? Jak to? mo-je?

nie. Twe za-mężcie.

(32) Poco allegro

Szmer się

p cresc. ndo

Pozn.

Fort.

sze-rzy: Za maż i---rzie piękna Han-na. Ten za--pew-nia,

p

Pozn.

Fort.

Tempo I°

ów nie wie---rzy, A-le każdy z ócz mych czy---ta.

mf p

Pozn.

Fort.

A-lez

Szep-ną słów-ko wdzięcznym gło-sem: Przyja-cie-la Hanna bierze.

Pozn.

Fort.

ko-go? powiedz kogo?

(33)

Wszyscy wy-bór chwalą zgod---nie,

f

(n.s.)

Ha! ro-zu-miem!

Bo nie chwalić jakże mo--gą!

Człowiek grzeszny, I ma-

(n.s.)

Od Cześnika ma zle--ce-nie I zachodzi tak z da-

jętny i sta-tecz--ny

le-ka Jam, gdzie go się dawno cze-------ka.

(n.s.)

Tam do li-cha! O-na rzerka, o-na wzdycha- czy nie myli się wo--

Co za mę-drek! Co za mę-drek.

(34) Poco maestoso.

so--bie? Mo-że we mnie, dat-ciem sobie! Pozwól pani:

Cześ-ni-ko-wi Gra-tu-la-cje niechaj zło--------

cresc.

Tempo I.

Więc to je-go mamby żo--na?

Tak jest

Cie-ka-wości zkąd-że ty--le?

na--ni! Czy się mylę?

Gdyby Cześnik roz-o-

(35)

gniony, Wskroś przejęty twy-mi rodzi--ki,

Drgnął mi-łością i rzu-

(trzęsąc lekko wachlarzem) Cie-szył-by się rod-po-

co-ny do nóg two--ich, bła-gał ręki?

dolce

wie-dzi.

(z ukłonem) Cie-szył by się rod-po-wie---dzi. (odchodzi z ukłonem)

Czy tak?

(Podkuc kłania się)

Pop.

Allegro.

Aj! że wkardej djablik

sie-dzi, Co pu-sto-ty rozpo- czy-na, Je-no wspomnisz za po-wiedzi.

cresc.

Bo kto mą-dry, niech mi po-wie: Po ka-du — — —

(36)

— ka Podsto- li — — na Da-je rą- kę

Cre- sni- ko- — — — — — — —

Segue Scena 5ta

Scena 5 Wchodzi Cześnik i Dworzanie (Chór męzki)

Pop. wi?

Cześ. Allegro assai

Cóż u czar — ta!

tyś spo-koj — ny, Kie- dy Re-jent mnie na —

p

cresc.

Cza- Fr. Brejman.

pa-da I ot-war-tej żą- da woj — — — — — ny

Tenor I Chór Bas

(37)

mf

Tak! on ot-

Cz.

Lecz godne-go ma są- sia — da.

Chór

war- tej żą-da woj- ny.

O!

p

cresc.

Cresc.

Da-lej żwawo! niech kto żyje, Biegnie, pę-dzi, zga-nia,

Chór

tak!

Cr.

bi-je!

Chór

Da-lej żwa-wo! niech kto ży-je, Bieg-nie, pę-dzi, zgania,

38

Creśnik

Popkin

Cóż się sta-ło? Mur na-pra-wia, Mur gra-

cóż-je.

Cresc.

nicz-ny, Stu mu-ra--rzy!

39

On roz-ka-zał, on się

cresc.

On roz-kazał! on się wa--ży! Mur gra-

Cresc.

Stu wy-bi-je,

Chór

wa----ży. Mur gra-nicz-ny, stu na mu-rze! Stu wy-

nicz-----ny.

a mur zbu-rzę.

Zbu--rzę, zniszczę,

bi-jem, a mur zbu--rzym, zniszczym, zbu--rzym, zniszczym,

E. F. Kalmus Edition

Popkin (trzęsąc się)

aż do zie----mi.

Zbu-zbu-zbu-rzę... zni-zni-zniszczę....

aż do zie---mi.

40

diminuendo

Creśnik

A więc da-lej! ru-szaj w nie---mi!

cresc.

Chór

I prze-mo-cą spędź zwo-bo---ty.

(Papkin drży)

Pap

Cr

To to to to to zwo-cho-cho-cho-cho-cho-cho-ty.

Ty się trzę-siesz?

Chór

41

Ha! ha! ha! ha! ha!

ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha! Pap-kin patrzcie!

Pap--kin

jak stup sto--i, On bie-da---------czek tak się patrz-cie!

Chór

Trud-na ra-da, sy-nu Mu--zy!

bo--i. 42 Trud-na ra-da, sy-nu Mu--zy!

8va

Pap

Cr

Pewne gu-zy. Aj aj aj! pewne gu-zy.

Pój-dzisz z niemi, Pój---------dzisz z nie-mi.

Pój--dzisz z na-mi, Pój------dzisz z na--mi. ha! ha!

Chór

ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha! Pap------kin!

8va

(Biorą Papkina pod ręce i wyprowadzają.)

43

8va

B. Fischer, Bremen.

8va

8va

mf

diminuendo

p

Zmiana.

Ogród – kawał muru całego od lewej strony do środka, stąd w głąb sceny zatarasowany i zburzony. Tu pracują murarze. Po lewej stronie róg mieszkania Cześnika, po prawej Rejenta. Altana po lewej stronie. Klara wchodzi z lewej i siada w altanie, Wacław skrada się przez wyłom.

Scena 6a Klara, Wacław.

Poco andante amoroso

Klara

Wacław

Poco andante amoroso.

mf

Bliz-kie

Wacł.

na--- sze po.mysz-ka-nia, Bliż-sze ser- - - - - ca, ach! a prze-cie Tak da-

Klara

Wacł.

le--ko na tym świe- - - - cie.

44

Ja-kież no-we dziś róż-

Kl.

da-nia Chmurzą jas-ność twe-go cza-ła? Nig-dyż granic, nigdyż

Kl.

mia-ry- Nie-że wstrzymać cię nie zdo--ła? Na-wet miłość

cresc

Kl.

Wac.

two-jej Kla- - - - - - - ry?

45

Wi--dzieć cie---bie jed-ną

mf

p

C. F. Fischer, Bremen.

Nacł.

chwi - lę, Po - tem spę - - dzić go - dzin ty - le Bez tych o - czów, two - go

Kl.

Andante con moto.

Nau.

gło - - su I mam chwa - - - - lić hoj - ność lo - - - - - su!

Klara

U - stu - cha - tam cię, Wac -

46

Kl.

ła - wie: Dzień w dzień scho - dzim się wal - ta - - - - - nie, Lecz i

Kl.

ra - - zem co - dzień pra - wie, Nowe od cię mam żą - da - - nie,

cresc.

Kl.

Ach! To - - biem szczę - ście ży - cia win - na,

Kl.

Ty na - wza - - - jem - chęt - - - - nie wie - - - rzę -

47

Kl.

Cze - muż two - - ja mi - łość in - - na, Co - raz

Poco a poco agitato.

cresc. do

Kl.

no - wą po - stać bie - - rze? Ach!

48

dimin

K.

Kie - dy roz - kosz być przy to - - - bie,

Tranquillo

sost

Kl. Ar prze-pet-nia ser- - - ce mo- - - je, Ty, nie-

cre- scen- do

Kl. wdzięczny, w tej-zie do-bie ach! Tu-misz tyl-

49

Kl. - - - ko nie-po-ko- - - - - - - - - - je.

Allegro

Mez. p pp p

Mez. Ach, o- - bec- ność mnie za-stra-sza, Bo tak

mf

Mez. do- - tąd czy- - nim ma-to By za-pew-nić przyszłość ca- -

W. Tą- A przy-szło- ścią mi-łość na- - - - - sza.

Poco andante

W. Ach! Że cię ko- - - cham nad te nie-ba, Że przy

sost

50

Appassionato.

cresc. sost

W. so- - bie żyć pragnie-my, To o-bo-je dobrze wie-my, Lecz nie

W. wie-my, cze-go trze-ba, A-by zniszczyć to u-kry-cie, W któ-rem pet-za

W. na-sze ży- - - cie, I nie truch-leć, czy dzień szczęś-cia Nie po-

diminuendo p

Verlag v. C. H. Eischer, Bremen.

Mów! cze-go trze-ba?

prze---ora dnia za-to-- by.

Za-męs--

Lento. Wja-kiż spo-sób?

O, sza-

cia.

Ach! ujść ze mną.

to----ny! na-da-rem---no!

Jam jest Pol-ka, więc w nie-

Maestoso.

sta-wie Żyć nie mo-gę, nie, Wacła-----wie.

molto ritenuto

Allegro moderato.

(Wacław klęka. Klara go podnosi i podaje mu wyrzucona)

Tyś mem szczęś-ciem, moją.

crescendo

ritenuto

Andante appassionato.

chwa-łą, Ja cię ko--cham duszą ca--łą, Więc cze-kaj---my, w i-mię

gra

Bo--ga, Ai za-bły---śnie chwila błę--ga, Niech u-ro---cze te ma-

rze--nia Blask na-dzie-i o-pro-mie--nia, ten

blask!

Più mosso.

8va

Klara

Co za ha-łas!... Słyszę kroki!...

Allegro non troppo.

Co-raz bli-żej... idą bez wsto-ki....

(Rozchodzą się)

crescendo

mf

53

(Wchodzi Dyndalski z lewej, za nim nieco zdala i ostrożnie Papkin. Obaj się rozglądają na widok murawy. Dworzanie - mężczyźni i kobiety - wchodzą później kolejno)

Scena 7a Dyndalski, Papkin, Dworzanie i służba płci obojej.

Później wchodzą: Cześnik i Rejent

Allegro moderato.

(Krzesząc się)

Pa-pa-pa-nie majster pro-pro-proszę waści grze-grze-

Pa-- nie maj-ster, pro-szę waś-ci Przyzwoicie, grzecznie, ładnie,

Allegro moderato.

grzecznie, Nie-nie nie mu-ro-wać tu tu tu z na-paś-ci,

Nie mu-ro--wać tu z na-paś---ci, Bo mu

Bo bo mu mu na na grzbiet co co coś u-pad-nie.

na grzbiet coś u--pad----nie.

54

(Wchodzą na scenę:)

Pa---nie maj-ster

55

(Wchodzą kobiety)

Pa---

pro-szę waści Przyzwoi-cie, grzecznie, ładnie, Nie mu---ro--wać tu z na-paści

Pa---nie maj-ster pro-szę waści grzecznie ładnie, Nie mu-

55

nie maj-ster pro-szę waś-ci, Przyzwoi-cie, grzecznie, ładnie, Nie mu-

Bo mu na grzbiet coś u-pad---nie, pa-nie panie majster

ro--wać tu z na-paś---ci, Bo mu na grzbiet coś u--

cresc.

56 (Wbiegają dziewczęta.)

Sopr. Alt chór Ten. Bs.

Pa- - - nie majs-ter ro- - wać tu z na- pa- - - ści, Bo mu na grobie coś u-padnie. Przyzwo- i - cie, grzecznie padnie Pa-nie maj- - - ster, pro- szę waś-ci Przyz-wo-

pro- - szę waś- - ci, Nie murować tu z napaści, Wy zaś dru-dzy

Panie majster proszę waści, Nie murować tu z napaś-ci, Wy zaś —

ładnie Nie mu- ro- wać

i-cie grzecz-nie, ład-nie. Wy

lu-dzie, którzy młotki, pio-ny, kielnie, Wnie-po- trzebnym trw- - - - - dzie

zaś dru- - - - dzy dobrzy lu-dzie, którzy młotki, pio-ny, kiel-nie,

Wnie- - po- trzebnym dzisiaj trudzie U- - - - ży- wa-cie arcy-dzielnie,

Wniepotrzebnym dzisiaj tru- - - - dzie U- ży-wa-cie arcy-dziel- nie,

Popkin Dzwon

Sopr. Alt

Ten. Bs.

Bę- - -

Idź-cie wszyscy precz do czarta!

57

Idź-cie wszyscy precz do czarta!

pp

Bę-bę-dzie wi-wi-dzę rzecz u-parta! Ta-ta ho-to-ta,

dzie wi- - -dzę rzecz u-parta! Ta ho-to-ta, jak-by

Pośr

ja-jak-by głu-cha.

Dym

głu-cha, Me - - - go sto--wa nic nie słucha. Idź - - -cie wszys-cy

58

(Razem)

Ta ho-to-ta, jakby głucha

S. A. T. B.

cresc.

Dym

precz do czar - - - ta Pa-nie majster, proszę ładnie Przyrzeć-cie, grzecznie, ładnie,

S. A.

Je-go sto-wa a-ni słucha

T.

Ta ho-to-ta jakby głucha

B.

Dym

Nie mu-ro-wać tu rzna-pa-ści Bo mu na grobie coś u--pad-nie. Idź-cie wszyscy

S. A. T. B.

Dym

precz do czarta. Precz! Precz!

S. A. T. B.

Precz! Precz! Precz! Precz!

(Rejent otwiera okno)

Dym

Lento 59 Poco Andante. Allegretto

Rejent

Stój-cie! co-to zna--czy? Cześ--nik,

mf

Dym

pan mój, karać raczy. A-by mu-ru nie kończo--no

(Cześnik otwiera okno)

Poco più mossa

Cześ. Nr. 23

Cześ

Tak jest, ka--żę, bo mam pra - - - - - - wo.

Poco andante

Rejent

60

Ja-kie pra-wo?

E. Fischer, Bremen

Chór

Rejent

Più mosso

Jak ku-pio - - - - - - - no Mur gra-ni - - -

Ch

R.

- - - - czny, tak za-sta - - - nie.

61

Poco andante.

61

A-lez lu-by, mi-ty pa-nie,

Ch

R

To sza-leństwo zwa-szej stro-ny— I mur bę--dzie napra-wio - - - -

Ch

R

Allegro

Wprzó-dy tru-pem go za-ścielę.

Rejent

Mój są--sie--dzie lu--by, mi - - - - ty, Prze - - - stań też

Chór

62

Meno allegro

Animato

Chór

Rejent

Co! jak! — Zwa-wo!

być

roz--bój-ni - - - - - - - kiem

F

Ch

R

63

Bij co si-ty!

Più tranquillo.

Ja Cześ-ni---ka za to stoy-ję, Gdzie nie

dimin.

63

E. Fischer, Bremen.

Ch

R

Allegro

Hej! Ser-wa-cy!

wi-dać zie---mi, nie--ba.

64

8va

pp

Chór

daj gwin-tow--kę! Nie-chaj stra--cę tę ma-kow-kę-

8va

f

Ch

Prędko!

Ha ha! fugas chrustas.

(Rejent zamyka okno)

f

ad libitum

Cres

Nó Dyndalski nie trać czasu, Ściągnij za kark, weź na- rzę- -

Allegretto moderato

65

Cr

drie, Grzecznie, tad- - - - nie, ben ha- ta- - - - - - su, Niech wszystkie-mu

Cres

ko- niec bę- - - - - - - - - drie. Da- lej na- - - - - - przód!

Dyn

Allegro moderato.

Cr

da- lej zwa- - - - - - - wo! (Cresnik zamyka okno)

Dyn

Da- - lej zwa- wo! na- - - - - - - - przód!

Sp

A. Chór

T

B

66

Pa- - nie

Pa- - - nie maj ster, proszę waści

cre- - scen- - do

66

S.

A

T

B

Pa- - - - - nie maj- - ster, proszę waści

maj- - ster, proszę waści Przyzwoi- cie, grzecznie, tad- nie,

Przyzwo- i- cie grzecz- nie tad- - nie. Pa- - - - - nie

Przyzwo- i- cie, grzecznie, tadnie, Nie muro- wać tu z na-

tad- - - nie, Pa- - - - nie maj- ster

67

Pa- - - nie maj- ster, proszę waści, Nie mu- ro- - - wać

maj- - ster pro- szę waś- ci, Nie mu- - ro- - - wać tu z na- -

67

pas- - ci, Bo mu na gribiet coś u- padnie, A wy dru- dzy

pro- - szę,

tu z napaści,

pas- ci, Bo mu na gribiet coś u- padnie, A wy dru- dzy

A. E. Fischer, Bremen.

Nr. 23. — A. E. Fiedler, Bremen.

Sop. Alt. Ten. Bas.

do-- bry lu-dzie, Idź-cie wszyscy precz do czar— ta!

Sop. Alt. Ten. Bas. Dyrygenci i Basy

Ha, hul-ta-je precz mi z dro-gi, Bona miarę was roz-bi-jem, precz, precz

Allegro non troppo.

Nie ro-sta-wim a- ni jed-nej no-gi, Walerny pięścią albo ki-jem,

Waler--my pięś-cią

Walerny pięścią albo ki-jem I niech każdy z was pa-mię-ta, Że ta

albo ki---jem, I niech każ--dy z was pamię-ta,

Sop. Alt. Ten. Bas.

służba u re-jen-ta Wobec na-szej nic nie war-ta.

Że ta służ-ba u re-jen-ta Wobec naszej nic nie warta.

A

więc idź-cie precz do czar--ta! Co stoi-cie?

68

68

co pa-trzycie? Czy wam nie jest mi-le czy-cie? Że---- śli

cresc. mf cresc.

crescendo mf

spo----koj wam jest mi--ły, U-my-kaj-cie

cresc. 69 cresc.

crescendo 69 cresc. ff

S. A. T. Dyw. Bas.

ztąd co si-- ły, Ach! rzuy-kaj-cie ztąd co si---ły. Aj, to gawiedź

8va

jest u-par--ta

jest u-par-ta jest u-par-ta, Idź-cie wszyscy precz do crarta

Idź---cie precz do crar-ta

precz do crar--ta

precz do crarta, precz! precz! precz! precz! precz! precz

70

70

Do crar----ta idźcie wszyscy precz do crar-ta precz do

S. Alt Ten. Bas.

crar - - - - ta!

8va

(Dwaj mularze Cesarza rzucają się na murarzy. Krótka walka. Murarze zwyciężają)

8va

(Zastawa zpada)

Koniec aktu Iego

A. E. Fischer, Bremen.

Akt 2gi = Pokój w zamku Cześnika.

Scena 1a = Cześnik, Dyndalski i Dworzanie (Chór męzki

Allegretto moderato.

Ces
Dynd
Tenor
Chór męzki
Bas

Allegretto moderato.

f p cresc.

Ces
Dynd
Chór

Tue woz ka- zy, jaśnie pa- nie, Wy- pet- nio- ne co do

mf f

Ces
Dynd

Grzecz- ście się po- pi- sa- li, Lecz gdzie

Chór

jo- ty. Mie- lim mato tam ro- bo- ty.

1

mp

Cześn. Pap-kin?

Dyrd. Lo-stał wty-le, Drial bie-dacrek i za

Cześn. A to

Dyrd. chwi-lę znikł mi z o-czu. Poco moderato

Cześn. hul-taj! Dam ja je-mu.

Chór (2) A-le po-tem Go wi-dzia-no, jak się

Chór stra-dał Ko-to mu-rer- Patrzcie!

Patrzcie!

(Spoglądają w okno) Più mosso

Chór i-drie! i-drie! Patrzcie! i-drie I pro-wa-dzi ko-goś z so-bą.

Chór Jak on sta-pa, co ra mi-na. (3) cresc.

Scena 2ª

Wchodzi Papkin pompatycznie, za nim Wacław. (Przy drzwiach)

Papk. Maestoso

Chór Maestoso Co to zna-czy? Z kim on i-dzie?

Papkin A bierz li-cho ta-kie zmo-je, Ledwie i-dę, ledwie sto-

Pap. -je.- A-lecz bo to by-to żwa-wo! Djabłem

Pop

Cré

gro-mit w le-wo, wprawo. Nie-i-na-crej! Bez-crel-

Ta bez-crel-ność!

4

8va

Pop

Cr

nos-ci trzeba by-to, A-by wal-czyć z ta---ką si---tą

Wa-sreć

P.

Cr

kta-miesz, mo-cium pa-nie! Tam do licha! tfy! do czarta!

gra

Pop

Po-dziwienia rzecz jest warta, Że u-nio-stem z so-bą jeń--ca-

Pop

Cré

Te-raz, panie, czekam wień---ca.

Co to

Chór

5

(ironicznie.)

A!

Pop

Cr

(uwędomnie)

Ko-mi-sa-rza Pa-na Milorka w jassyr wziąłem.

zna-czy?

A to

E. Fischer, Bremen

Pop

Cr

Ja za-bieram, co się zda-rza.

po-co? ja-kiem crotem?

Chór

(śmiejąc się po kutak) Hu! hu! hu!

Poco Andante. (do Wachawa)

Cré

Wa-sreć z Bogiem rusraj so-bie I u-wia-dom swe-go

(na stronie)

Pop. Po-święć się tu cry-jej spra-wie! Walor jak A-chil-rad jak

Cres pa-na, Że, jak wjakim bądź sposobie Nie za-czepka bę-dzie

6

Pop. Ka-to, Po-za-zdrosroza, twojej sła wie I sto czartów

Cr. da-na, To mu ta-ką finfę zro-bię, Iż, nim rzuci

cresc mf

Wacław.

Pop. dadzą za to. Dzisiaj umysł niespo-

Cr. wko-to o-kiem, Wytnie ko-zła pod o-- błó--kiem.

7

Lento

Wacław. koj- ny Za po-ryzwoto sąd wy-rzeka.

Cres Od po-- wie-- trza, o --gnia,

Cres woj-ny, I do te-go, od czło-wie-ka, Co się wszystkim nie-ko

Wac. Le-piej nizko, niż nic wcale.

Cr. kta-nia, Niech nas zawsze Bóg o-chrania. Brednia!

Wac. A--- le... Nie broń, pa-nie, mieć na-

Cr. Nie ma: a --- le.

8

Wac. drie-i.

Cres ad libitum.

Bronię, do kroć sto tys.- się --- cy!

Allegro

colla parte

Poco andante.

Cześ

(Podchodzi bliżej do Wacława)

I niech o nim

Poco andante.

(ironicznie)

Cz.

nie wiem więc-ej, Ni o jego karzno-drze-i,

Cz

Bo się o-bu, mościumpanie, Ja-kem szlachcic, co do-sta-

mf

cresc.

Cz

nie!

(Odchodzi z dworzanami przez drzwi środkowe)

Scena 3a. Wacław, Papkin.

Allegretto scherzando.

Wacł

Pap

No i cóż? nic, nic?

No i cóż? nic, nic?

Wac

P.

Cóż, pa-ni-czu, bę--drzie z na-mi?

W.

P

Ha! zo-sta-ną tu w nie-wo---li.

10

mf

W

P

Nr. 23.

Bratem jeńców tysią-ca--mi, A-lem zawsze był wspa-

W

P.

nia----ty, Przyjmę za-tem o---kup

mf

E. Fischer, Breslau.

W.
P.

Ja wnie wo - - li rzo - - - stać mu - - się

ma - ty.

11

Znaj - więc wielką mo - ją du - szę: Jesteś wolny! -

Idź do djaska! Dolce A za wol - ność dasz, co ta - ska.

12

Ja zo - sta - nę tu w nie - wo - - li.

mf p cre - scen - do

W.
P.

Kto mnie u - jął, niech mnie try - ma.

A - le Cześnik nie pozwo - li. A - leż

13

Lento

(płaczliwie.)

bratku, sen - su nie ma. Nie daj gro - szaj, a idź sō - bie.

Lento

Tempo Iª

I pōł kro - ku stąd nie zro - bię

A to ja - kaś ćma

Tempo Iº

u - parta. Bój się Bo - ga! idź do czar - ta!

14

J. E. Fiedler, Dresden.

W.
P.

Cóż za cztowiek u ka-du-ka, Sa-mo-chcą- - - cy gu-za

(rozkazując sakiewkę) A-le

szuka.

Andantino con moto.

dimin.do

patrz no bratku, co to?

Zło-to?

Brzęknij tylko.

Zło- to!

mf

Bę- -dzie two-jem.

A-le darmo nikt nie da-je.

Niech Pan sia-da.

p

W.
P.

Wiel- -ka prawda. Cóż wy-pa-da, A- -bym zro-bił?- Gdyż zosta-ję Wpo-to-

15

Ko- - cham Kla-rę I chcę zo-stać tu przy Klarze.

że-niw ar-cy ciasnem. (m. s.) O-tóż ma-cie! To

cresc

(chowa sakiewkę)

Czy źle?

(tajemniczo)

Je-stem Wacław.

źle!

(zatrzymując mu rękę) Nie-ko niecznie.

Syn Re-

Allegro

jen- - - - ta!

O dla Bo-ga!

I w tym

16

p

Nr. 235. – A. E. Fischer, Bremen.

W.
P.

do - mu!

Waszmość o - bu nas na - ra - ża. O - ba

cresc. cresc. cresc.

(Wacław brzęka szablą)

i - dziem na pra - szoną ta.

Brzę - czy pięknie.

Andantino con moto.

p mf

Mój za da - ne, Jeśli wstrzy - bie tu zo - - -

sta - - nę.

Nie trać cza - su.

Ha! spro - bó - - - jęj, i - dę i - dę.

Wra - cę

W.
P.

Kla - ro, Kla - ro, to dla cie - bie

w bie - dę, W moim jeńcu mam ry - wa - la - Przykro z blizka - go rzej zda - la -

W do - mu wro - ga zro - stać mu - - - - szę.

Tam - ten zamknie ten za - strze - li A bo - daj cię djabli wzię - - li. (Odchodzi i wraca.)

Allegretto scherzando.

mf

Zo - stać mo - - że.

A sa - kiew - ka?

p mf

Nie i - na - czej.

W sa - - mej rze - - czy?

p mf

A. E. Fischer, Bremen. Nr. 23

(18)

U-ni-żo-ny, Sługa pański unî-żo - - - ny.

Słu-ga pański. Sługo pański unî-żo - - - ny.

Andantino.

Più mosso

(18)

mf crescendo

Scena 4ta. Klara, Wacław.

Allegro agitato.

Klara (Klara wchodzi pośpiesznie) Co wy-ra-biasz, o mój

Wacław Allegro agitato.

Bo-że! Czyż nie wi-dzisz iem wrzepa - - -ory, Czemuś przyszedł o Wacła - wie.

Cóż się

p

Ja wiem wszystko, bom stu - - cha - - ła,

sta - - to? cóż się dzie - je?

mf

Kl. Chcesz tu ro - - - - - stać. Miéj roz-

W. Cóż wtem zle-go?

(19)

f mf

Kl. W. są-dek.

Cóż mi z nie-go, cóż mi z nie - go, Wsrak roz-sądku zwykłą

A. E. Fischer, Bremen.

dro-gą Ni-gdy ni - - gdy po-tą czo-ne Lo-sy na-sze być nie

cresc. diminuendo

(20)

mo - - - gą. Śmia-łym na-przódidźmy

Alla marcia maestoso.

(21)

p cresc. molto. f

Kl.
W.

kro-kiem, A je-że-li sta-łość bę-dzie Towarzy-szyć naszym pę-dzie, Mimo

spo-ru prze-szkód wie-lu, Doj-dziem przecie kie-dyś ce-lu.

dimin.

Dolce.

Nie patrz w przepaść, moja dro-ga, Tu do ser-ca na--chyl skro-nie; Prędko

cresc. mf

znikną kazda trwo-ga, Gdy w mi-ło--ści wzrok u-to---nie!

Allegro.

Kl.
W.

21

Do-brze mó-wisz, idź-my

śmia---to! Przeko-na--tes' mnie, o lu-by! Zo-stań

za-tem wi----mię Bo-że, Masz o-de-mnie

v. E. Bischoff, Bremen.

mf

po----zwo-le-nie.

22

Two-je!

Warsaw

Kla-ro, nie po-mo-że, Lu-bo z ry-ciem równie ce-niż.

Kl.

I do

mf

Klara

stry-ja tra-fim mo--że, A to wo-lą Pod-sto-li---

dimin

ny. Bo wiedz, że w tej wtaś-nie chwi---li. Mi-łość

(23)

Meno mosso.

so-bie o-świad-czy--li. U-jąć

Moderato grazioso.

ci ją ta-two bę-dzie, Chwal bez miary ro-zum, cno-tę, Piękność

5

crem

kształtność jéj o-so-by, A crem że-chcesz, w na-szym do-mu

Tej ro-sta nieza jeszcze do---by. Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha!

Poco allegro.

Biegnę, po-wiem Podsto-li-nie, Że ktoś z prośbą tu ją

cze-ka- (podaje mu rękę) Miej na-dzie-ję- zte prze-

(24)

mi--nie, (z naciskiem) Chwi-la szczęś-cia nie-da-

diminuendo

Scena 5a Wacław (sam – patrzy chwilę za Klarą)

Andante.

Wacł

Przed go-dzi-ną z trwo-gi mdle-jesz, Za go-

dzi-nę wzrokiem męż-twa, To nie wi-dzi po-do-bieństwa, To ma

cresc

więcej niż na-dzie - - - - - jęs. O ty

Cantabile ♩=♩

Kla-ro lu - - ba,

mf p

dro - - ga, Two-ja ra-dość, two- je za - - le, To je-

zio-ra lek-kie fa - - le, Jedna drugą ciągle ściga,

25

crescendo.

mf

Ta się schy-la, ta się dźwi - - - ga,

f cresc. mf

A - le zawsze w blasku stoi - - - ca, Zawsze

dimin

cresc.

czy - sta i bez koń - ca. A my dumni wład - cy

26

mf p

świa-ta, Mi-mo sie-bie po - chwy - - ce - - ni, Za tym

cie - - - niem co u - la - ta, Ca - łe ży - cie, z chwi - li

mf f

No. 23. – A. E. Fischer, Bremen.

wchwi - lę. Prze-pę-dza-my jak mo- ty - - - -

le. Ach, to mi - - - łość swię- ta, dro- ga,

dolcissimo.

O- na zbli - ża nas do Bo - - - ga. O tak! o

crescendo.

tak! o tak!

dimin.

Scena 6a

Podstolina (wchodzi pompatycznie), Wacław później Klara

Tempo di Menuetto moderato

P. W.

Gdzież su- pli- kant? O cóż cho- dzi?

Tu gość na- tręt

Ty mło- dzia- nie?

(jeszcze pochylony) Zbyt się win- nym może sta- nie, Iż tak śmia- ło wzrok pod-

Co widzę!

no - - - - si. Ha! An- na!

Più mosso

Nr. 23. — A. E. Fischer, Bremen.

Allegretto leggiero.

P. W. Wacław! Czyś nie wiedział,

Ty więc jesteś Pod-sto-li-ną?

że Pod-sto-li Cze-pier-siński, mąż mój trze - - ci, 29 Niech nad

Poco meno.

P. W. du - - szą Bóg mu świe - ci, Za-ślubiwszy mnie na wiosnę, Już wje-

Tempo I^o Allegretto.

P. W. sie-ni le - - żał w gro-bie. Nie mieć mę-ża mocno

Tempo I^o Allegretto

P. W. bo - - - - li, Łecz i smutek w czasie to-nie.

P. W. (z rozterapnieniem) Któż po-wia-da?

Więc u-to-nął pan Pod-sto-li? Nie po-wia-da?

30

P. W. Co on my - - śli? Co on

Do brze! Za-tem o-dejść mu-szę.

P. W. ga-da? Ty sza-le-jesz, na mą du - - szę

To być

31

P. W. Ja cię zwią - żę, Ja cię zam - knę, dro-gi ksią - - - - -

(crule)

Nr. 23. — A. E. Fischer, Bremen.

rę!

(z niechęcią) Ach, ach, ach, Ach daj pokój te-mu słowu,

Poco più mosso.

(coraz pospieszniej)

Ja nie jestem wcale księciem, Wtedy by-ły myśli pło-che,

accelerando colla parte.

Brat mło dość-ci, chęć pusto-ty, Jednem słowem, coś bez ce-lu, Jak to

cre - - scen - - - do.

32

kaz-de głupstwo prawie, Ach! tom u grzązł w tadnem błot - - cie.

Meno mosso.

(z przesadą) A - - le mi - - - łość twa Wacta - wie?

Lento non troppo (d. d.)

(podobnie) To stu-den - - chcie czasy by - ły.

(udając słuchanie) Więc zdradziłeś mnie nie-god - nie.

33

Moderato.

A ty co le-

psze go ro-bisz? Ledwie skonał pan Podsto-li, Juści Cześnik na u -

Tempo I° (Allegretto.)

Nr. 23. — A. E. F. Bremen.

stu-gi, Po-tem Krajczy pewnie bę-dzie. Sre-dem te-dy w two-je

Lecz kto je-steś, po-wiedz prze-cie!

(tajemniczo) Wa-ctaw...

Wa-ctaw Milczek.

34

Moderato

Syn Re-jen-ta!

Jestem trwogą wprost przeję-ta Wo-krach ciemno-

Più mosso, ma non troppo.

ser-ce bi-je- Jak cię Cześnik tu dd — kry-je.

Do mych ko-mnat chodź w u-kry-cie Tam bez-

Lento non troppo.

(n.s.) Ach! 35

(Wchodzi Klara)

pie-czny bę-dzie lu-by.

Allegretto.

I cóż?

(zaktopotana) To jest...

Ach

Cze-go żą-da?

Wiel-kiej

Nic nie-ma...

Poco mosso

Podkomorzy

wa--gi Jest in-te-res je-go-mości. Pro--szę z so-bą

Klara

36

Pod.

waszmość pa--na! Je-go sprawa zawi-kła--na,

Kl.

Pod.

Mu-szę przej--rzeć do-ku-men-ta. (Odchodzi, za nim Wacław z głową spuszczoną)

Kl.

Klara

(patrzy za nimi) Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha!

Allegretto scherzando e vivo.

Śmieszniejszego cóż być może, Jak gdy zwo-ści chce zwo-

dzio-ny! Ach, jak Wa-cław wswej po-ko--rze

37

Zdać się wzy-wać jej o--bro---ny! Ach, Ledwiem, ledwie

śmiech wstrzy-ma--ła. Ha, ha, ha, ha, ha,

ha! ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha!

38

crescendo

A-le ho-la, ho-la pan-no! Do trzy-um-fu nie mam

23. — A. E. Fischer, Bremen.

pra-wa, Choć po-cząt-ek do-bry mia-ła,

Cho wy-gra-na prze-to spra--wa. O nie, o nie,

cre-scen-do

ritenuto.

nie!

39

cre--scen---do

Scena 7a Klara, Papkin (wchodzi z miną uroczystą)

Moderato con moto.

Klara

Papkin

Jak w de-zer-tej A-ra--bi--i

Zto-to-siejny wzrok Se-bo-wy Nie-sie skwarem śmierć li--li--i,

Papkin

Klara

Ar na-kto-ni bia--łej gło-wy; A ze-bra-na na bęs-ki-cie

40

Popk.

Kl.

Kto-do-rodna kropla ro-sy Wraca zwiędłej no-we ży----cie Ju-

Popk.

Kl.

no-si pod nie-bio---sy- Równo-mierna, równo-

Tranquillo.

cryn-na Pre-zen-cy-ja two-ja mi---ta, Sta-ro-

ścian-ko mio-do-płyn----na, Dla two-je-go stu--gi

cresc.

F. E. Fischer, Bremen. 386.

(ironicznie, ale z wytwornością, oddając nikłe aktora)

Klara

Papkin

41

by - - - ta. (Aktor głęboki)

Równie z rytmu jak z o - rę - - za

Moderato tranquillo.

Kl.

P.

Tak sławne - go dostać mę - ża, Jest zaszczy - tem bia - ło - gło - - wy,

Kl.

P.

A - - le każ - dy dziś mło - drieniec Mi - łos - ne - mi czcze - mi

crescendo

mf

Kl.

P.

sło - - - wy Zwykł przepla - tać ślubny wie - - niec,

Kl.

P.

Trudno zawsze dawać wia - rę.

42

W dawnych czasach ry - cerz

(cicho)

Ach na serca twe - go

mf

Kl.

Pap.

prawy, Lu - bo zdobion wieńcem sławy, Lu - bo stoczał krwawe bo - je,

grzę - - - drze Niech twe ziarnko bujać, bujać

Kl.

Pap.

Nim oświadczył miłość swo - ją, Błagał, aby sercu mi - ła

ra - - czy, A za - datek ten twój ma - ły

Kl.

Pap.

Ko - chać mu się po - zwo - li - - - ła, By mu wolno pod jej bar - wą

Puścił korzeń wieczno - trwa - ły.

mf

p

Kl.

P.

Kruszyć ko - pje, mie - rzyć scie - rać, Dla niej tyl - ko żyć, u - mie - - -

mf

p

Verl. v. A. E. Fischer, Bremen.

go
Al
Pol

rać

(Popkiewicz poprawia ubranie i przybiera odpowiednią postać)

Allegretto marziale.

Popkiewicz
K

Z te-go stro-ju i z tej bro-ni

43

cre-scen-do

P.

Marso-we-go znać pia-stu--na, Co wry-

P.

cerskiej zbiegł po-go-ni Od brè-gu-na do brè-gu--

cresc.

P.

---na.

44

O-by mo-ja Ar-te-

gva basso

P.

mira, Światu groźne to że-la-zo, Krwią jak gąbka

p

na-pęcz-nia--te, Prze-mó--wi-To choć tą razą,

Moderato.

45

P.

Wam na wrà-3---rę, mnie na chwa---lę.

mf

Gdzie na skale gród kamienny, Gdzie dziatami mur brzemienny,

Poco più animato.

p

cresc.

Gdzie ba-gne-tów o-stre wa-ty, Gdzie sklepienie z drzid i

mf

Nr. 23. — A. E. Fischer, Bremen.

sza – bli, Tam był Pap – kin, lew zuch –

marcato

wa – ły, 46 Strze- lec bo – ski!

ręb-acz zja – bli! Jęk,

ere – scen – do

szczęk, krzyk, ryk, Śmierć do-ko – – – –

Ta. Tu ber-bronny pardon wo-ła, Tu dzieci-ca rę – ce

Ta – – nie, Matka płą-cze, dziecię kwi-li A – le

47

spa-da mo-je ra-mię, Ci co

ży-wi – już nie ży-li.

rallentando.

Poco allegro

Klarn.

Ha, ha, ha, ha, ha, Więc śmiało-ści, w tym spo-so bie Da mi do-wód.

48

Vl.

kto dać zie – – – – chce. Wodda-lo-nej-stąd kra –

sostenuto

Moderato grarioso.

No. 23. — A. E. Fischer, Bremen.

i – nie Ja-do-wi-ty po-twór sły – nie, Nâjmęż niej – szym

crescendo

trwo-gą by – wa, Kroko dy – – lem się nasy – – wa.

8va bassa

Niech go schwyci i przysta – wi, Moje o – ko nim za-ba – wi,

(49)

A kto spełni co ja ka – żę, Ten po wiedzie przed ołtarze,

crescendo

(Wskazuje nirki, pocrem odchodzi.) Papkin

Te-go tylko bę-dę żo – – – – ną.

Scena 8a – Papkin, potem Wâclaw.

Papkin

Moderato.

(Wskazuje patrzy za Klarą) Krrrrrro – ko – dy – la! Tylko ty – –

Moderato

mf crescendo

le!

Co za po-myst u ka – du – – ka! Pannom

(50)

wzto – – wie kro – ko – dy – – le, Bo dziś każ-da zgrozy szu-ka, To dziś

modne, zwodnicze, ładne, Co za – – bój – – cze, co szka-rad – – – ne.

(Bierze gitarę i nuci z nieco przesadną skłonnością.)

Allegretto grazioso.

(51)

Dawniej mło-da

23. – A. E. Fischer, Bremen.

panie-nezka Mi-le rzekła kochan-ko-wi: Daj mi

dolce

lu--by ka---na--recz-ka. (za stołem) A dziś każdaswemu

Più animato

po---wie: Jeśli nie chcesz mojej rgu-by, Krrrrrrrro-ko-

52 Più mosso.

57 Meno mosso.

by-la daj mi lu-----by! (Kładzie gitarę.) Taki potwór nie-

Poco allegro.

colla parte

graszka, Czart, nie Papkin, go przysta-wi. (Idzie ku drzwiom i spotyka Wacława.)

53

crescendo

Wacł. Co? (rzuca szklenkę) Masz milcz, bo wiesz. (Odchodzi)

Bor. Hę! Nic. (Chwyta gitarę) Wiem

Wiem- nic nie wiem- czy zostaje,

Meno mosso.

54

Ju. Czy od-cho-dzi, za co da-je, Nie wiem wcale.

Moderato assai.

Wiem, że to-to, Wiem, że da-jąc zro---bił

crescendo

A. E. Fischer, Brynnen. 23

Scena 9a

Wchodzi Cześnik, za nim Dworzanie płci obojga.

Cześnik

Moderato con moto.

Win – szej wasrmości mi suk –

Moderato con moto.

Cz

ce-su!

Dzisiaj moje zrę-ko-wi---ny: Już fi-nal-nie,

Cz

bez regre--su Słowom dostat Podstoli-----ny. Winsru-je-my Cześni-ko-wi

Winsru-je-my

55

Win--sru--je-----my ser-cem ca-----lem,

Cześni-ko-wi Win--sru---- je----my ser----cem, Nie-chaj ży---je

Winsru-je-my Cześni-ko-wi ser-cem ca------lem,

Win-sru-je-my Cze-śni-ko-wi sercem ca---lem,

Cześn

(do mężczyzn) Teraz na koń wszyscy siadać, Inwi-ta-cje niech piorunem

Podsto-li---na!

Cz

Spot – nie gładko me roz-ka---zy,

56

Wszyst--kim mó---wić po trzy ra-zy, Że na

ju-tro ja, pan mło-dy Na we-sel-ne proszę go-dy.

(do kobiet)

Przy-go-to--wać wszystko tam-nie, Uczta su-to niech wy pad--

Nr. 23. — A. E. Fischer, Bremen.

Cresin

nie.

Wnet pospieszym jaśnie panie,

Wnet pospieszym Jak ka-za-leś

Wnet pospieszym jaśnie panie, Wszystko pójdzie potwej wo-li, Jak ka-za-leś

Wnet pospieszym jaśnie panie, Wszystko pójdzie,

57

mf

Cresin

(Do Popiśkim) Ty raś pój-dziesz, mocium panie, Do Rejenta,

J. A

tak się sta - - - nie.

T

B

Pop.

A to po co?

Cresin

58

Mu-sisz wyrwać go na rable, Gdyż krzy-żo-wa

Poco più moderato.

sztu - - - ką wolę Spór dzisiejszy z nim zakończyć.

Cr.

Ju-tro za-tem niech mnie cze-ka U trzech kopców wczarnym lesie

Pop.

A - leż panie, to po selstwo niesbez-

Circa quartam

59

Allegretto moderato.

piczne. Rejent wśrodkach nie prze-bie-ra, A mnie

jeszcze mi - - le zy - - cie, Go-tów o-truć, za-bić

A. E. Fischer, Bremen Nr. 23

Pop. skry-cie. To po-cie---cha!

Chór Niech spróbu-je. (głaszcząc go) Wiesz co

rallent.

Chór Pap-ciu, sprawsię tad-nie, A wkieszon-kę grubo wpad--nie.

Sopr. Alt

Ten

Bas Andantino leggiero. 60 Idź Pop-

Idź Pop--pej---nie, nie-ma

S. A. T. B. Idź Papki---nie, nie ma ra-dy,

Idź Pa-ki---nie, idź, niema ra-dy

ki--nie, nie ma ra-dy, Pap--ki---nie

crescendo

ra----dy, Ruszaj, Śmia-to, To

Ru---szaj, Śmia-to, bez o-ba-wy Wszak wy-

Ru---szaj Śmia to,

Gdy w kieszonkę grubo, grubo

S. A. T. B. gła-dać bę-drie tad-nie Gdy w kieszon-kę grubo

p

Pop. Aj, aj, dajcie pokój żartom! Oj strach,

wpadnie. 61 Prosim, prosim, wolna dro-ga.

Nr. 23. — B. Fischer, Bremen.

Pop. co to z tego bę-drie?

Chór Ha, ha, ha, ha, ruszaj z Bo-

A po-wra-caj zdrów i ca-ły.

Aj, aj, aj, aj!

- - - - giem!

Rusraj z Bo-giem! Prosim, wolna dro - - - - -

Oj strach, oj strach!

Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha! ha, ha, ha, ha!

ga.

Zastona spada.

più p.

Akt 3ci. Pokój u Rejenta

Scena Ia

Rejent siedzi przy stoliku i pisze – Marcysa (kwartet podrzędny męski.)

Adagio.

Nr. 23. — E. Fischer, Bremen.

(Zastona w górę)

Rej.

Mój majstrowiu, mówcie śmia-ło,

Moderato poco moto

1

O - pi - szemy sprawę ca - łą. Na te ciężkie na - sze

R. cza-sy Boskim da-rem ta-kie ba-sy, Każdy ku-tak spie-nię-

R. -ży-----my. (pisze) Że was

Rej bi-to, wszyscy wie-my. Ach, ser-

Tenory Chór Basy Nieko-niecz-nie, niewyraź--nie.

Rej Deń-ko, bi-li prze-cie, A kto bi-ty, ten jest zbity? Co?

R. Skale-cro-ny.

Ten. Bas. Ha! dobrze pan powiada, Ten jest zbi-ty.

Stesso tempo

R. Więc je-steś-cie ska-le-cze-ni, Przez to chleba po-zba-wie-ni,

Alt. Bas. z mat-ką, zo-ną, z czworgiem drie-ci.

I. Murarz solo. Nie mam dzieci.

II. Murarz solo. Nie mam zo-ny.

R. Co? nie ma-cie? (myśli chwilę) Nie nie szko---dzi- Mieć mo-

cresc.

R. rzie--cie, tacy mło---dzi.

T. B. (Inni Murarze) Ha! tać praw- da.

Moderato con moto.

Akt skończo- ny. Te- raz jeszcze zaświad-czy- cie,

cresc.

E. E. Fiesler, Bremen. 23.

że na-sta-wał na mo-ży-cie Stary Cześnik. Wołał

II. Murarz Nie widziałem.

strzelby. Allegro assai.

I. Murarz Nie słyszałem. Wyrwę (5) Allegro assai. Wyrwałodzie wo- łał: Daj gwin-tow-

ki, Lecz chciał strze-lać do ma-kow-ki, Tak sły-sze- - -

Do ma-kówki...

--- lim wszys-cy pa- - - nie! (6)

Poco meno mosso. (6)

do ma-ków-ki... No, no, do-syć te-go bę- - - drie.

Moderato.

Moderato con moto

świadków znajdę na to wszę- - - - - drie. Te-raz chodźcie bli-żej,

Moderato con moto

bli-żej, Znakiem krzy-ża podpisze-cie. Za-te

krzy-że bę- - dą gro-sze. (7)

Naj-po-korniej teraz pro-szę. Coś zdaw-

(7)

Cześnik wszystko bę- - dzie płta-cił.

ne- - go nam przy-pa-da. Ja-koś

E. Fiseler, Bremen. Nr. 263.

A

Ch

By-leś wa-sze nic nie stracił.

panie to nie tak-nie.

Lecz my

Più mosso

A

Ch

Idź ser-deń-ko, bo cię trzepnę.

tu-taj pra-co-wa-li.

A

Ch

Idź-cie z Bogiem, Idźcie

Tu za-pła-ta każ-dy po-wie. A-le przecie...

A

Ch

z Bo - - - giem. Bo po-zna-cie się z nym pro-giem.

za-płać pa - - - - nie!

A

Ch.

(Popycha ich ku drzwiom) Bądźcie zdrowi

Nie pój-dziemy bez za-pła-ty, Pro-simy pięknie.

(Rejent wypchawszy murarzy, stoi we drzwiach) Bądźcie zdrowi, Dobrzy lu-dzie,

9 Allegro. Quasi lento.

lunga

bądźcie zdro - - wi. (Wraca na przód sceny)

Scena 2a Rejent.

Andantino

Wszystko idzie więc po-myśli, Jak się dobrze plan nakreśli.

Andantino

Je-śli jeszcze Podsto - - li-na Wnet zaślu-bi mego sy - - na,

Nr. 23. — A. E. Fischer, Bremen.

Toż to będzie ślicznie, pięknie, Gdy pan sąsiad z złości pęknie. Ha, ha!

10

Czapkę sprzedam, pasza-stawię, A Cześnika stąd wy-

Moderato pesante.

ku-rzę, Będzie potem o tej sprawie Na wo-łowej pi-sał skórze. Ach

Andantino con moto.

Lecz ta-jemne moje wieści, Je-śli wszystkie z prawdą

Andantino con moto

rzadkie

rzodne, Tem, czem teraz serce pieści, Naj-boleśniej go u-

11

bodzę. Niech się dzieje wola nieba, Żniąż się zawsze

Quasi Andante.

12

rzgadzać trzeba. Co skło-

Moderato pesante.

12

dimineudo

ni-to Pod-stoli-nę, Wdówkę tant-nąz, wdówkę gład-ką, Za ta-

cre scen do

ko-wą iść ga-dzi-nę, To do-tych-czas jest za-gad-ką.

Nr. 23. — A. E. Fischer, Bremen.

A-le Cres'nik gdy po-strze-że, Że na

Andantino co moto.

dudka wy-strych-nię-ty,

13

Più mosso

Może.. może.. strachnie bierze,

Più mosso.

13

Quasi andante.

A-po-ple-ksją bę-dzie tknię-ty.... Quasi andante

Niech się dzie-je wo-la nie-ba, Z nią się zawsze zgadzać trze- -

ba.

(Siada powoli do pisania:)

Scena 3a

Rejent, Papkin (wzuwa się troszczliwie)

Moderato.

Papkin

Rejent

Wolnoż wstąpić?

Pro- szę

Moderato

(14)

(Papkin zbliża się z wielką uniżonością i wdziękami)

bar- dzo.

Pa-na do- -mu i Re-jen-ta Wi- -dzieć wgodnej tej o- so- -

- -bie, Chlu-ba wiel- -ka nie-po-ję-ta, Spada na

Poco più tranquillo

(15)

mnie w tej-rze do- -bie

Tak jest stu-ga u-ni-

żo- -ny.

Wol-noż w od- -wet mi się spy-tać, Ko- -

(16)

(na stronie) Hu! po-kor-na coś szlach-

- -gom zyskać ho-nor wi- - - - -tać?

Più vivo.

(16)

ciurka, I każdem słowem da-je nur- - - - -ka. Niepo-trzebne mia-łem

wzglę-dy.

(śmiało) Jestem Papkin.

cresc.

Poco maestoso

(Rejent kłania się i wskazuje krzesło)

(siadając) Jak u-ważam, Skończę wszystko bez po-mo- - - -cy. (Wyciąga się na krześle)

Poco allegro.

cresc.

Je-stem Papkin, lew pół-no-cy, Rotmistrz sławny i ka-

17

Molto maestoso.

wa- - - - - -ler. (Wskazuje wstęgi orderowe) Tak, siak, tę- dy i o-

18

we- - - - - -dy.

Mądry w radzie, dzielny w boju Dusza wojny,

18

Molto moderato e pesante.

marcato

wróg po-ko-ju, Znają Szwedy, Muzuł-ma-ny, Sa-sy, Włochy i Hisz-

pa- -ny Ar-te-mi-zy ostrze sławne I niem władać ra-mię

wprawne, Jednem słowem, krótko mówiąc, Kula ziemska ma Papkina.

19

Te-raz, brat-ku, daj mi wina.

Allegretto leggiero ♩=♩.

(krótkie wahanie Rejenta)

(n.s.) Niemo

19

Nr. 23. — A. E. Fischer, Bremen.

O! Brat szlachcic tchó – rzem

sa-piens, mi-si pa-tiens

Rojent dostaje butelkę z pod stołika kilimkiem

podszyt- Po zle-ce-niu od Cześni-ka, Mo-że sobie wdrę ty-

natrytego-patrzy do światła i nalewa lampkę.

ka. (Natrząsa głowę i pije) Cienkusz! (rzija)

De- rosz! (nalewa sam z butelki i pije) Mętne, kwaśne, nad po –

Nadto śmiało!

20

ję-cie, Istna lu-ra, mój Re-jen-cie. (nije cingle)

(n.s.) Cierpli-wość wiè-le

Zwiedź pow-

brze – ba, Niech się drie-je wo – la nie – ba.

mf

ni – ce wszystkie mo – je, Gdzie z pół świa-ta są na-po – je,

p

Je-śli znaj-drie co ta-kie-go, Dam ci bratku konia z rzędem.

mf

Meno mosso

21

Meno mosso Pozwól spy-tać, pa-nie dro-gi, Gdyż nieznana mi przyczy –

mf

21

– na, Co w nikczemne mo-je pro-gi Marso-wego wie-dzie

mf

E. Fischer, Bremen

Co? chcesz wie-dzieć?

sy - - na?

Pro-szę o to.

Więc sta-ję tu, wiedz, nie-cno - - to,

Z stro - - ny jas-nie wielmoż-ne-go Cześnika Raptusie-wi-cza,

22 Molto moderato.

marcato

Co go ranka dziś-niej-szego Twych słu-żalców sprośna dzi-cza

Wje-go ramku napaść śmia-ła.

Mówcie waszmość tro-chę ci - - szej, Jego

Mó-wię zaw - - sze po-dług

stu-ga dobrze sły-szy.

wo-li. 23 (słodko) A-lecz bo ja mam i lu - - dzi,

23 Tranquillo.

Każę ok-nem cię wy-rzu-cić, A tam

do-bry ka-wał rzgó - - ry. (Rejent klaszcze) Jest tam

Niech się pan nie tru - - dzi.

który! (klaszcze) Ho-la!

8va

B. Fischer, Bremen.

Moderato con moto

24

Pan jak piór-ko wład wy-je-dzie.

(do sturiejej) Cze-kać

A-le nacóż to są-sie-dzie, Tej pa-

wcrte-rech tam za drzwiami.

ra-dy między na-mi?

(sadza Papkina i sam siada blisko i naprzeciwko)

Te-raz słucham waszmości pa-na.

Bar-dzo proszę,

Moderato.

(Papkin kręci się na krześle i drży)

bar-dzo proszę!

Moderato

Czy się

25

Za-raz.

Cz-Cz-Cześnik bardzo prosi...

prędko rzeczy do-wiem?

To jest... raczej... Cze-cze-cześnik wno-wnosi, Że, by skończyć w jednej chwili Kontro-

wersją co... co zro-bi-li... Dobrze mówię, co zrobili... Kstro-

(odwraca się)

wersją, jak rzecz znana... Że tak... to jest... że że... spry sprzyja A to ja-

26

kiś wzrok sza-ta-na, Cały ję-zyk wtrąb-kę zwi-ja.

Ja nie

Bo to... bo

jestem po-jąć to stanie, Waszmości prawisz zbyt za---wi-to.

Nr. 283. — A. F. Fiedler, Bremen.

te.... wybacz pa-nie, Wi- no tro-chę mocne by-ło.

Czy tych czterech jeszcze stoi? Bo się poseł tro- - chę...

(konwersacje)

Bo - i. Bądź, serdeńko, bez o-ba-wy. Więc Cześnika

Moderato con moto

prośba niesie, A-byś waszmość ju- tro ra-czył, U trzech kopców

poco accelrando

cre - scen - do

w czarnym le-sie Sta-nąć z szablą do roz-pra--wy.

Moderato tranquillo

(z uśmiechem) Sta - - ry

(śmielej)

28

Ba! To wszyscy wiedzą

Cześnik jeszcze żywy.

prze-cie, Że nie-mylne jego cio--sy- Wszakże w całym już powiecie Pokar-

8va

bowat szlachcic no-sy, Tyl-ko jesz-cze... Praw-da,

Ci---szej pro-szę

crescendo

ci-szej.- Ci-cho za-tem Je----go grzeczną prośbę wno--szę Ja do-

Allegretto moderato.

29

Tą-czam mo-ją własną O odpo----wiedź krótką jas---ną.

Nr. 23. — J. E. Fischer, Bremen.

Moderato.

Pej listow- - nie mu u- drie- lę. 30 Ale jakże to się

Tamto temu

rzgadza, Wrak - - ci ju - tro ma wese- le.

crescendo

nie prze- szka- dza. Prawda, ci- cho. (n.s.) Sprawa dja- bla.

Ci- cho. rallentando.

Scena 4a

Regent, Papkin, Podstolina (wchodzi i chwilę stucha w głębi sceny)

Moderato grazioso.

Podstolina

Papkin

Rejent

Fiu fiu fiu! Tak, ze zmiłości Trzy- kroć

Wielkiż af- fekt przysłej zo- ny?

(nachodzi z tyłu przed Papkina)

Co też Papkin o- po- wia- da?

Podst.

Papk.

na dzień wpada wmoło- ści...

Aj aj aj!

Podst.

Cap.

(do Rejenta) O- tóż

Co to ma znaczyć? (n.s.) Po co o- na tu przycho- dzi? 31

Podst.

Cap.

jestem na wezwanie Twoim domu, mój Rejencie, Co do- wo- dem niech się

E. Fiedler, Bremen.

cze- ka- nia

Podst.

Papk.

sta - - nie, Żem zmie- ni - - - ła przed- się- wzię - - - - - -

(podaje papier złożony)

Podst.

Papk.

cie. Podpi- saw- szy twe u- kła- dy, Wi - - - tam ciebie jak sy- no - - -

wa.

Poco andante.

Co ja ty-szę! co u ka-ta!

Zdmuchnąć żonę Cześni

32

Miel---ki splen-dor na mnie spły-wa, Moja

Nie stra-ci-tam na na-

ko--wi, I znią sy-na swe-go swata, Wzak-ci Cześnik

pa--ni miłoś-ci---wa, Żeś chętli--wem ser-cem

my-śle Nie-po-trzebnym cza-su wie-le,

gdy się dowie, Jak szczupaka go roz-pła-ta. Aj zj

wzię--ta Najkor-niej--sze prośby mo--je, A na

Bo ja zrad-ko kie-dy my---ślę

zj! Wład-ną wpadłem tu ka-ba-łę, Czy wy-niosę

szcze---pu me-go trzas-ki Jesz-cze większy spłynie po--

A----le za to chy-ża

kość ca---le Tutaj Rejent, a tam Cześnik

no, Bo chcesz zar---cy wielkiej łaski Mego

Poco più vivo

wcry----------nie. Nie myśl jednak, mój Re-

To doprawdy Dzień fe---ral-ny.

33

sy-----na zostać zo--ną.

Poco più vivo.

jen-cie, że to z gu-stu do od-

miany. Wziętam in-ne przedsię-wzięcie, Na cóż mam się kryć wtej

Lento ma non troppo.

mierze: Syn twój, Wa--cław, był mi zna-ny,

Byt ko-cha--ny, kochać szcze-rze. Allegro non troppo.

(Papkin klaszcze w palce) Tę-dy wro-ga!

Co to znaczy? Jeszcze tu?

Tak, Papkin czeka, Aż go Atma

(Do Rejenta) Waszmość cierpisz tego człeka? Przecz mi

rzo--czyć raczy.

cze--sce--no

rzo---czu.

Ty--dę. Cze---kam.

Czekaj Waszce.

Meno mosso.

Od--pis przze--cie. Meno mosso. Lecz gdy Cześnik nie wie

p

Rejent. jeszcze O nam chlubnie zaszłej zmianie, Lubo wpiśmie rzecz umieszczę, Dobrze

A. będzie, gdy z twej strony Papkin weźmie zapewnienie I po-

Papkin. (n.s.) Chcemnie zgubić o-czy-wiście.

Rejent. włórzy to, co w liście. Daj mu pani twe zle-

Rej. cenie, A ja skreślę słówek pa--rę. (odchodzi)

Scena 5a

Podstolina, Papkin. (przeprowadziwszy oczyma Rejenta, rzuca się żywo do Podstoliny)

Allegro. Lento assai.

Papkin. Podsto-li--

Rejent. Allegro. Lento assai

p cze-sce--do

Popiel: no! mam dać wia--rę? Co to zna-czy? gdzie su-mie-

Popiel: nie?

Prawda, ciszej.

Rejent: (Rejent ukazuje głowę w drzwiach) Pro-szę ci--szej.

Popiel: I przez mury czart ten sły-szy.

Allegro

cre-scen-do mf

Popiel: (ze współczuciem i strachem) Ach, co robisz, Podstoli-no? Z twej przyczyny wszyscy, wszyscy

36

Popiel: rzgi-ną- Czyliż Cześnik ci nie-znany? On nie zniesie tego sro-

20.

Pop: mu, On pochodnią i że-la-zem Śmierć wyrzu-ci w wasze ściany,

P: Grus zostawi z tego do-mu: Bój się Bo-ga, chodźmy

Pop: ra-zem.

37

(oglądając się, dyskretnie na stronę) Ach, ty nie wiesz,

gdzieś przyby-ła, Wja-kiej strasznej, strasznej jesteś to-- ni.

Pop: Ci-cho!... gdy-by nie wtej dłoni Ar-te-mi-zy

cresc

Pos

Pop

groźna siła, Jużby... sza!.. niech Bóg nas bro-ni...

mf p

Più tranquillo.

Wol-na dro ga

Da-lej we drzwi i na scho - - - dy. Più tranquillo.

mf p

Niesko-

Moderato

38

Lecz weź

niecznie. Czte - - rech sto-i. Moderato.

mf rallent. p

wprzódy Po-żegnanie dla Cześni - - ka. Kłaniaj

tr p

mu się bar-dzo grzecznie— Po-wiedz

Pos

Pop

o-raz, jak mą du-szę Zbyt bo-leśnie żal przenika,

Że się takoż nim roz-stać mu-szę— Niech po-

rywczo mnie nie ga-ni...

39

Più mosso.

Bania-lu-ki, mo-ja

Rejent

pa-ni, Tych o-de-mnie nie u-sły-szy.

(Rejent wchodzi z listem)

rallent

Scena 6a

Podstolina, Papkin, Rejent.

Più lento

Pods. Pap. Rej.

Prawda, ci-szej.

Ciszej, z tas-ki.

Più lento.

Poco andante

(Podstolina wstaje na przodzie sceny.)

Ambasada

O-to jest list do sąsia--da.

Poco andante. (Rejent i Papkin w oktonach ceremonjalnych do końca sceny.)

cantabile

Już nad-cho-dzi chwi---la jas-na, Ma-rzeń mo---ich

Djable śliska. Papkin nóżki ściska, Za przyjęcie dzięki składa:

Że-gnam.

kres się zbliża, Gdy zo-sta-nę je-go żo-ną,

O, i owszem Proszę

Nie ma za co. Sługa, sługa uni-żo-ny.

cresc.

Mi-łość ży--cie mi o-sto--dzi, Ach, tak, bo ko-cham

wró-cić. Łupli-ku-ję. Nie poz-wo-lę. O, bez

Nie wypada. Tylko z gó--ry. Jest tam który!

(Drzwi się

40

go nad ży-----cie. Bywaj zdrowy mój Papki-nie!

wszelkich ce-re-mo-nji. Ściskam nóżki, trafić

Pa-nu te-mu wskarać drogę.

otwierają i widać cztery pachołków)

40

Podr. kla – – niaj się Cze – śni – ko – – wi.

Pod. mo – gę.

R. Ścisk am

Wziąć pod rę – – ce, nie bez las-ki, Schody ciemne,

mf

Podr. nóżki – zbytek łaski.

Pod. macać trze-ba.

R.

p mf

Podr. Do wi- dze – – – nia! Do wi-drenia! Do wi-dze – –

Pod. Do wi- dze – – – nia! Do wi-dze-nia! Do wi-dze –

R. Do wi- dze – – nia! Do wi-drenia! Do wi-dze –

p mf

Podr. nia!

Pod. nia! (Pipkin daje susa za drzwi, które się zamykają. Słychać łoskot, jakby zleciał kto ze schodów)

R. nia!

41

mf cre – scen – do

Rejent wracając, składa pobożnie ręce.)

Rejent Niech się drze – je

(Podstolina siada, śmiejąc się głośno.)

diminuendo

p

R. wo – – – la nie-ba, Z nią się zaw – sze zga-dzać trze – –

R. ba.

Zasłona zwolna opada.

Koniec Aktu 3go

Akt 4ty

Sala w zamku Cześnika — Goście — Jedni przy kieliszkach, drudzy tańczą polonezа. Cześnik ~~uwija~~ się między pijącymi. Dyndalski wydaje rozporządzenia stuibie. W głębi taras z widokiem na ogród.

Scena 1a

Polacca maestoso.

Sop. Alt. Ten. Chór Bas.

Niechaj żyje nasz gospodarz

Niechaj żyje nasz gospodarz, niechaj żyje

Dziel-ny Cześnik niechaj żyje!

Pod sto-

nasz gospodarz, Dzielny Cześnik niechaj żyje!

li-na niechaj żyje! Vivat państwo mło-dzi!

Dzi-siaj dla nas dzień ra-dośny,

1

S
A
T
B

Bo nasz Cześnik bezpo- wrotnie

Rzu - - - ca

Dzisiaj wresz- cie

ka- wa- ler- - - - ski stan.

Więc spie-

rzu- ca ka- wa- ler- ski stan.

Więc śpiesz- - - my

szy- - - my,

Więc śpieszmy wszyscy w tan.

tu- taj wszyscy

2

Vi - - - vat Cześ- nik!

Niechaj żyje

fva

vi- vat, vi - - - vat!

nam!

vi- vat, vi- vat, vi - - vat!

vi- vat

vi- vat!

3

Pragniem god- nie i o- chot - - - - - nie

Pragniem god- - - nie u - - - - - cześć

vi- vat!

3

cresc

U - - czcić dzień tak u - - - ro - czy - sty dzień.

cresc

dzień tak u - ro - czy - - - - - sty dzień.

cresc

cre - scen - do

f

vi - - - vat, vi - - - vat!

vi - - - vat, vi - - - vat!

f

Vi - vat,

vi - - vat,

8va

vi - - - vat!

vi - - vat,

vi - - vat!

vi - - vat!

4

4

8va

Nie - - - - chaj ży - - - - je nasz gos - -

8va

po - - - - - darz.

8va

5

ff

Vi - - - vat!

Niechaj ży - - - je nasz gos-po - - darz

Niechaj ży-je nasz gos-po darz niechaj ży-je

5

ff

8va

Dziel- ny Cześnik niechaj żyje! Pod --sto-

nasz gospo-darz, Dzielny Cześnik niechaj żyje!

li --na niechaj żyje! Nie- - - - chaj

żyje pań-stwo mło - - - - - - dzi, Vi - - - - - vat

6

vi - - - - - - - vat!

6

Vi -- vat vi -- vat!

Cześnik

Poco andante O dzię-ki wam, dzię-ki

7

Cz

wam, mi-li goś-cie, Za życzliwość dzię-ki wam!

Cz

Za to, żeście tak łas-ka-wie Nawiedzili domek mój!

3

Dzię-ki wam! Lecz mi przykro że wtej do-bie Mu-szę was przyjmo-wać sam. Gdyż nadobna moja pa-ni ślub--ny na się kładzie strój. Od kom-na-ty jej za-sta-łem Tak zamknię-te szczelnie drzwi, Żem się wrócił, bo wi-docznie Wejść pozwolić niechce mi. Więc pro--szę was, pro-szę was, roz-goście się, Niech ten dom

wa-szym się sta - - - - nie.

espress.

(Goście rozchodzą w różne strony, lecz ich widać w głębi, przechadzających się po tarasie.)

dimin. dolce

Scena 2a

Cześnik, Dyndalski (potem) Papkin

Moderato.

Lecz gdzie Papkin się po-dzie-wa?

Nie wi-

dzia-łem go dziś jeszcze, Pewno, pew- no pat-krę

Fr. 23. — A. E. Fischer, Bremen

Moderato con moto.

Cr.

Dr

Trapią mnie przeczucia wieszcze,

gdzieś za - le - - - wa!

12

Moderato con moto

Cr

Nie mam do - tąd odpo - wie - dzi, Rejent jak by wja - mie

Cr

sie - dzi. Na wiadomość ztamtąd czekam I dla te - go

Cr

z ślubem zwle - - - kam.

Pop

Allegretto moderato.

dimin.

pp

Pop

Papkin ukazuje się w głębi. Ubranie trochę w nieładzie. Krok bojaźliwy i niepewny.

Cr

13

f

Po chwili zbiera się na odwagę i zabiera się śmielej.

8va

cresc.

Pap

Cres

14

I suchem gardłem.

Jestes przecie.

Pozwól kapkę.

To mi

(Nalewa i pije.)

Pap

spra - - wa!

Toż mu pieprzu wnos na - tar - tem.

Pap

Cr

Ale mu u - rość na trzy pię - - - dzie

(ze śmiechem) Toż to teraz pły - wać

15

cresc.

E. Fischer, Barmen.

bę-dzie! Lecz cóż Re-jent? bę-dzie wie-dzieć?

Allegretto.

Przy-jął grzecz-nie, pro-sił

Allegretto (Dyndalski idzie w głąb sceny między gośćmi)

sie-dzieć, Do-dat wi-na, zie-le-nia---ka Jakto?

(Cześnik okazuje gestami zniecierpliwienie) (jakby do siebie) O--truł pewnie.

co-to? O-truł, mó---------wisz.

Z tą nie-

rallent.

Mnie bez te-go... coś tu

cno-tą Nie ma zar-tów mo-cium pa-nie.

rallentando

pali.

Jakże przyjął me wy-zwa--nie? Cóż?

pp

(Popkin ostupiały oddaje list)

A tam co? głuchoniemy? Aha! z listu się dowiemy.

(Cyta, a po chwili w największej złości podchodzi do Papkina) Co, co, co, co!

cre-scen-do

f

To, to, to, to! Nam skrewi---ła.

Podstoli---na... Do Re-jen--

Allegro assai.

Za-błą-dzi---ła. (czyta list)

ta...

Allegro assai Do Rejenta... do Re-jen-ta... I chce... chce

17

16

A. E. Fischer, Bremen.

Cr

Za Wa-cta---wa. (18) Ho-ła, ho--ła!

pójść... (obraca się w głąb sceny) (18)

Cr

hej, dwo-rza-nie! Da-lej za mną, mocium pa--nie!

(Creśnik odchodzi na taras i ustawia się z innymi na lewo.)

Papkin

(19)

diminuendo

(Papkin niespokojny kręci się i maca po brzuchu)

Scena 3a

Papkin później Dyndalski potem Creśnik.

Molto moderato.

Pap

Tu coś boli. O! aj! piecze.

Dyn

Molto moderato.

Ach, to wi-no! takie mę-ty! (20)

O zbrodnia-rzu! o prze-klę-ty! Taką piękną

nisz-czysz ro---ię!

(Dyndalski zbliża się na przód sceny) Ktoby się tam i ta-komit Na wasz-

dimin

P. D. — Nie nie będzie za-tem ukte--go? Ej, mości nędzne ży--cie.

P. D. — Cześnik mówił przecie... nie! (z tkliwie) Ha! Cześnik! Ha! to co in-ne--

21

P. D. — go. Jaśnie panu wszystko wświecie Tak jest znane, jakby mf ko-mu, Mój pa-ni-czu własnym do--mu. mf O--truł!

P. D. — pro-szę, co za pso--ta! Proszę, pro-szę, mf

P. D. — (odchodząc) to nie--cno---ta! U-mrzeć, u-mrzeć,

22

P. — wielkie nieba! (z płaczem) Więc za po---grzeb

D. — mój za-pta-cę- Po-tem- Re-quiescat in pa---

ce. (Cześnik wraca na scenę bez dworzan)

Cześn. — Allegro assai.

Nr. 23. — A. E. Fischer, Breslau

(Popkiem siedzi i ptaszęce macza się ciągle w pulbrunku)

Ho-la, ho-la nie tak zro-bię.

Wszystko to są z my-śla bań----ki,

28

Le-pszą ze mstę przyspo-so---bię, (Namyśla się)

A-le trze-ba za-żyć z mań--ki,

24

Był-em sy-na do-stał wsiatkę, Mam na nie-go

Meno allegro.

Wzak go ta-two

do-brą klat-kę.

Meno allegro.

dimin.

Tempo I°

do-stać moż-na, On jest tu-taj.

Co?

Tempo I°

25

crescendo

Nie-i-na-czej.

ów mło-dy?

Na me szko---

crescendo

dy Wme komna-ty ćwik się wkrada, Gdzie on?

(odchodzi na lewo)

szu-kać! niech go chwy----cą!

26

Scena 4ª

Klara i Wacław — na łóżku Papkina

Allegretto poco agitato.

Kl. M. Allegretto poco agitato

con forza.

Kl. W. Kla - - ro, Kla - - - ro, co się

drie-je! Los nas ści - - ga na - zbyt sro-go-

Kl. W. Wszys- tkie drogie nam na-drie - - - je Wjed-nej

27

Kl. M. Ach, Wa-cła — wie

chwili przepaść mo-gą.

Kl. W. nie mam wła-dzy Mó-wić, ra-dzić w tej po-trze-bie, Bo tru-

Kl. W. chle-ję tu o cie-bie. Ach, ty nie znasz mego

stry-ja! W porywczości nie ma gra - - - nic.

Più tranquillo.

28

Più tranquillo Dolce

Kl. W. Nie lę-kaj się na da-remnie. Dziś wie-czo-rem....

E. Fischer, Bremen.

Più mosso.

Kl. Ha - - - tas sły - szę Po - tem, po - tem.

Wn Più mosso. Po com mó - wił... cresc. do

cre - scen - do

Wacław I - dę te - raz, lecz z powro - tem...

Scena 5a

Klara, Wacław, Cześnik (z lewej) Dworzanie (ze wszystkich stron otaczają Wacława)

Papkin na boku

Moderato con moto.

Tenory Chór Basy Ho - - la, ho - la, mło - dy panie, Ob - jechałim jak bartni - ka, Lecz choć

Ob - je - chałim jak bart - ni - ka,

Moderato con moto

Ten. B. du - - - żo przeciw - ni - ka, Niż ci złe - go się nie sta - nie.

diminuendo

(z pokojnie) (do Cześnika)

Wacław Czyż my - ślicie, że się bo - - - - - - - - jęz? Jeśliś

Poco più lento 24 espressivo

zbój - ca, masz mnie sto - jęz, A - le

cresc. molto

jeśliś człowiek prawy, Jaką ta - ką daj sza - blinę, W Bo - gu wia - ra,

Nr. 23. — A. E. Fischer, Bremen

że nie zgi - - - - nę.

Cześnik Moderato tranquillo Łu - bię, chłopcze, żeś mi

żwawy, Lecz nie o tem te - raz mo - wa. 30 Daj ba -

Cześnik: Bacz- ność na me sło-wa. Rejent wykradł narze-

cresc. mf p

Cześnik: cro-nę I chce tobie dać za żo-nęi Ty więc rę-kę od-dasz Kla- - - -

f

Cześnik: rze. To-bie żonka jak-by nimfa Podsto- - li-nie gro-cho-

p mf

Cześnik: wianka, 31 Re-jen-to-wi tę-ga fim-fa,

p cresc.

Klara: Moderato con moto. Mamyż

Nastan: Cześnik: A mnie zemsta dosko-na-ła.

Sop. Alt: Tak się skończy sprawa ca-ła.

Chór: Tan:

Bass: Moderato con moto.

mf f p

(do Cześnika)

Klara: Fia, to wierzmy. Ślub brać dziś?

Nastan: Cześnik: wie-rzyć? Dziś. Fia, więc

mf

Nast: bierz - - - my.

Sop. Alt: Za-tem rę-kę daj drie-wi-cy, Nie od

Chór: Ten: 32

Bass:

Nr. 23. — A. E. Fischer, Bremen.

Sop. Alt: Nie od te-go zda się o-na.

Ten: te-go zda się, zda się o-na.

Bas: Pleban cze - - ka

p

Cześnik

(na stronie) 33

Rejent skonał.

S. A.

Chór

B.

jiż wka-pli - - - - cy, Idź-my zatem.

(Wszyscy odchodzą uroczyście w głąb)

33

mf

Popkan

O for-tuno tygry-si-co! I trucizna, i we-se-le-

crescendo

Pop.

(odchodzi za innemi)

To za wie-le! to za wie-le!

dolce

mf

p

Scena 6a

Rejent (wchodzi z prawej i ogląda się na wszystkie strony) **Dyndalski** (zbliża się nadal z głębi)

Andante con moto.

Rejent

Dyndalski

Andante con moto.

p

mf

Moderato tranquillo.

Rej

Dyn

34

Do-bry wie-czór, panie bracie.

Moderato tranquillo.

p

Cześ

Cóż to, dziw-mę w zamku macie? Żywej duszy. Niema komu odpowiedzieć:

Pan czy w domu.

Recz cie-ka-wa:

Jest do usług.

mf

mf

Cześnik wyzwał mnie na rę-kę, Więc wyszedłem- i czeka-łem,

p

Tak, czeka-łem na-daremnie. Żu-cha tył-ko jeszcze nie-

35

mf

ma.

Ej, tas-ka-wy mój Re-jencie, Nie wy-rzy-waj go na

cię- cie, Bo jak madmie popę-tli --- cach, Zdyviduje, jak Bóg

Bo ---- giem.

(na scena)

Nie chaj żyją państwo mło-dzi! Vi-vat! vi-vat!

(groalthownie)

Któż we-se-le tu ob-cho-dzi? Być nie

Rejen-towicz.

Poco più animato (na scena)

Hej Dyndalski! tam do czarta!

mo-że!

(wchodząc)

O-kul-baczyć mi dziane-ta! Już kaduczniepszeszła czwarta.

Scena 7a

Cześnik staje jak wryty – Rejent kłania się nisko, powoli patrząc oko wokoło. Cześnik chwyta szablę, toż samo Rejent. Chwila zastanowienia. Cześnik wołany ze sobą, a Dyndalski wybiega do kaplicy.

Allegro non troppo.

Allegro non troppo.

8va

Nr. 23. A. E. Fischer, Bremen.

8va

diminuendo

Cześn.

Nie wódź mnie na

Andante cantabile.

rallentando

(4 Celli)

po-ku-sze-nie, Oj-ców mo-ich wiel-ki Bo--że!

Cześn.

Wszak gdy wstąpił w progi mo-je, Włos mu z głowy spaść nie

Cześn.

mo-że. (Odpasuje karabelę i kładzie na stół. Rejent zawiesza chrapkę na rękojeści swej szabli.)

39

espressivo

Moderato con moto.

Cześn.

Rej

Cz.

R.

Cz.

Cześn.

Rej

Cz.

R.

Cz.

Cześn.

Rej

Cz.

R.

Cz

Cresc.

no - - wę - Jam zatrzymał twego sy - na, By mu sprawić tu we -

(Wchodzą: Klara, Wacław, Papkin, Dyndalski i goście z bukietami) Wacław

Cr. se - - le - Masz więc byka za indy - - - - ka. Poco più mosso. Ach mój

(41) (41)

Klara Ach mój stryju! Niech się skończy ta zawi - łość (Klękają) Przebacz oj - cze i wza -

Wacław oj - cze!

Sop. Niech się skończy ta za - wi - łość

Ten.

Bas.

Kl. jemną Po - bło - go - - - - sław na - szą mi - łość.

Wac.

S. A.

Ten. T. Po - bło - go - sław!

B.

Scena 8a i ostatnia

Podstolina wchodzi i przypatruje się klęczącym

Moderato

Pod. Wstań ser - deń - ko i chodź ze mną.

Rejent

Moderato

cresc.

Più mosso

(42) Mamże wierzyć, co się

Più mosso.

(42)

Pod. drie - je! Wacław z Kla - rą.

Rej.

Moderato con moto

O - sra - le - -

Chór Ks. Klucha, Brahman

Tak, to o - ni, państwo mło - dzi.

Nr. 23. Moderato con moto.

Pod. Tak jest, wie - rzę, już się sta - ło. Więc wam po - wiem -

Rej. ję!...

Pod. i nie ma - to: (43) Chcia - łam za mąż pójść czemprędzej, By nie

Pod. zo-stać całkiem wnę-dzy- Ów majątek zapi-sa-ny Na czas tylko

Pod. być mi da-ny; A w i-stotnym wiecznym da-rze Dziś przy-pa-da

cze--scen-do

Pod. szczęsnej Kla--rze.

Rejent (na stronie) Dwa majątki- kąsek gładki- Coś stry-jo-wi

Pod. (na stronie) Ale przez to dziś nie

Cześ. Zamieniał stryjek Na siekierkę ki-jek.

Rej. żal tej gratki.

Con moto.

Klara Nie- ja z me-go te zapła-cę.

Pod. tra-cę U Rejenta sto ty-się-cy.

Mar. Con moto.

Klara Swe-go gnie--wu zwalcz o-stat-ki, Po-bło-go-staw twoje

Mar. cresc

Kl. dziatki. Rejent

Mar. Moderato con moto. Niech się drzeje wo-la nie-ba.

S. A. (ironicznie)

Cześ. Wo-la nieba, Dnią się zawsze

B. Moderato con moto.

Fl. Bremen 23.

Papkin Allegretto (Do Wacława) Mo-gę przestać na tvem

T. zgadnąć trze--ba.

B. Allegretto.

sto-wie? Rę-czysz pew-nie za me zdrowie?

cresc. cresc.

Te-raz wzywam waszmości pa - - - - na, Każ nam

przynieść roztru-cha - - - - na.

Moderato con moto

Niech nam

Moderato con moto

Wy-pi-je-my pierwszej pa - ry.

za-grzmią i fan-fa-ry, Wypi-jemy zdrowie pierwszej pa-ry.

Niech - - - że bę-dzie dziś we--se-le, Równie w sercach jak i

(Podaje rękę Rejentowi.)

Mo - - - - - cium

pa-nie, znami zgo - - - - da!

Zgo-da, zgo-da

Zgo-da, zgo-da,

8va

Tak jest, zgo-da, A Bóg wtedy rę-kę po - -

Tak jest, zgo-da, A Bóg wtedy rę-kę po - -

gva

Nr. 23. — A. E. Fiedler, Bremen.

Fl

W

S

Chor

da!

da!

Bra.

Bra.

Koniec!

Komisja Zabezpieczania Zbiorów
i Bibliotek Muzycznych
Rusinek Jakubowski 27/VI/47
Przewodniczący Adam Chrominski

R 16ème 1132

R 1784

16a

Inw. 1132

Zygmunt Noskowski

„Zemsta za mur graniczny"

Autograf-Bunge

9022

BIBLJOTEKA
WARSZAWSKIEGO
TOW. MUZYCZNEGO